

UJ KELET

FÜGGETLEN NAPILAP

Alapító főszerkesztő: Dr. Marton Ernő מרטון ד"ר א. מרטון

2.50 SEKEL (értékelt adóval) 6 OLDAL TEL-AVIV, 1981. JANUÁR 28., SZERDA 9895. sz.

JERUZSÁLEM:

«Az amerikai külügyminisztérium nyilatkozata nem jelent új politikai vonalat»

A REAGAN-KORMÁNYZAT BIRÁLJA A „TERÜLETEKEN” TÖRTÉNŐ LETELEPÜLÉSEKET — UTALÁS AZ AMERIKAI KÜLPOLITIKA FELÜLVIZSGÁLATÁRA

Jeruzsálemi politikai körök úgy nyilatkoztak, hogy nem tekintik új politikai vonalnak az amerikai külügyminisztérium azon nyilatkozatát, mely szerint „a területeken történő letelepülések nem hasznos jellegűek”. E körök szerint a nyilatkozat nem jelent eltérést attól a politikai felfogástól, melyet Reagan választási hadjárata alatt hangoztatott.

Az izraeli külügyminisztérium szóvivője ugyanakkor hangoztatta, hogy Izrael nem fogadja el azt az amerikai álláspontot, mely szerint a PFSz-ben, a terroristák mellett „más körök”, azaz mérsékelt elemek is helyet kapnak.

Izrael szélsőséges terrorizmus-szervezetek tekint a PFSz-t és még ha helyet is kapnának benne mérsékelt elemek, akkor is nehéz volna elképzelni, hogy érvényesíthetnék befolyásukat a szervezet álláspontjára.

Washington. (—) A Reagan-kormányzat első hivatalos nyilatkozata az izraeli-arab konfliktus ügyében bírálja Izraelt, amiért terve vette 10 új település létesítését a „területeken”, és arra utal, hogy Amerika felülvizsgálja közelkeleti politikáját, beleértve a PFSz-szel való kapcsolatát is.

„Nem hisszük, hogy ezeknek a településeknek a létesítése ha-

zárulhatna a közelkeleti konfliktusban érintett feleknek tartózkodni kell minden olyan állásfoglalástól, amely fokozhatja a feszültséget és komplikálhatja az átfogó és igazságos békére irányuló erőfeszítéseket.”

A Reagan-kormányzatban, egyébként már megkezdődött a belső küzdelem.

A New York Times jelentése szerint Haig külügyminiszter, közvetlenül Reagan felesletési szertartása után, okiratot nyújtott át az új elnöknek, melyben nagyobb hatáskört követelt a külügyminisztérium számára, s egyben a Fehér Ház hivatalnokai befolyásának csökkentését kérte.

Reagan azonban — tanácsadói javaslatára — egyelőre elhalasztotta a tárgyalást ebben az ügyben.

Kreisky elégedetlen a Munkapárt programjával

„Áthidalhatatlan felfogásbeli különbségek” az osztrák kancellár és Peresz között

Bécs. (—) Bruno Kreisky osztrák kancellár tegnap azt mondta, hogy az izraeli Munkapárt politikai programja nem tartalmaz megoldási lehetőséget a palesztin problémára és nincs benne semmi, ami a palesztinokkal való tárgyalásokhoz vezetne.

Kreisky, pártja lapjának, az Arbeiter Zeitungnak adott nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy a Pereszsel való találkozó alkalmával kiderült, hogy áthidalhatatlan felfogásbeli különbségek vannak köztük a PFSz-nek a tárgyalásokba való bevonása ügyében.

Kreisky nyilatkozatára reagálva tegnap azt mondta a Chéruit tájékoztatási osztályának főnöke, hogy az osztrák kancellár kijelentése nyomában „a jordániai opció szappanbuboréknak tűnik.”

Az üzemanyag-vállalatok nyereségeiről tárgyal a pénzügyi bizottság

A Kneszet pénzügyi bizottsága elhatározta, hogy tárgyal az üzemanyag-vállalatok nyereségeiről.

Amos Hádár és Chájim Kaufmann képviselők, akik felvetették ezt a kérdést, azt hangoztatták, hogy az üzemanyagvállalatok túl nagy nyereséggel dolgoznak. A Páz vállalat részvényei iránt megnyilvánuló nagy érdeklődés vezette őket erre a követelésre. A két képviselő rámutat arra, hogy ha tapasztalt gazdasági szakemberek dollármilliókat hajlandók fektetni ezekben a részvényekbe, akkor ez azt jelenti, hogy információkkal rendelkeznek nagy, közvetlen és közvetett nyereségekről.

A két képviselő kifogásolja, hogy az üzemanyagvállalatok nem mutatják be könyveiket a kormány megbízottainak és a velük való elszámolás általában kalvárió alapján történik.

MÁRCIUS 10-ÉN, KEDDEN 5.30 ÓRAKOR JERUZSÁLEMBAN, A BÉT HÁÁMBAN UJ KELET JUBILEUMI IRODALMI- ÉS MŰVÉSZEST

NEMETORSZÁGBAN

A szociáldemokraták ellenzik a fegyverügyletet

Bonn (UPI). — Herbert Wehner, a nyugatnémet Szociáldemokrata Párt parlamenti frakciójának vezetője tegnap azt mondta, hogy pártja nem járul hozzá német fegyver eladásához Szaudia számára, még akkor sem, ha konfliktusra kerülne sor Schmidt kancellárral — aki a párt vezetői közé tartozik —, valamint a koalíciós partner Szabad Demokrata Párttal.

Wehner hangoztatta, hogy a Szociáldemokrata Párt fiatalabb parlamenti képviselőinek többsége ellenzi a Szaudiával kötendő fegyverügyletet azért is, mert Szaudia „szent háborút” hirdet Izrael ellen.

— A muzulmán államok olyan politikát folytatnak, amit Szaudia kezdett el a „szent háború” meghirdetésével. Nem akarjuk, hogy minket is belesodorjanak ebbe, teljesen függetlenül attól, hogy mennyire lehet komolyan venni a „szent háborút” — mondta Wehner.

Wehner nyilatkozata a nyugat német televízióban hangozott el. Mose Sáhál, a Máarách Kneszet-frakciójának elnöke tegnap melegegését fejezte ki a német szociáldemokraták magatartása felett, ami „részben a német Szociáldemokrata Párt és a Máarách közötti együttműködés eredménye is”.

(Előző tudósításunk a 6. oldalon)

AZ EURÓPA-BIZTONSÁGI KONFERENCIÁN

Amerika a Szovjetuniót bírálja

Madrid. (—) A spanyol fővárosban tegnap felüljultak az Európa-biztonsági konferencia tárgyalásai. Az amerikai megbízott újra megbolyegette az afganisztáni szovjet intervenciót. Hangoztatta, hogy az afganisztáni szovjet jelenlét zavarja a Nyugat és Kelet kapcsolatának kifejtését.

Azzal vádolta a Szovjetuniót, hogy továbbra is a helsinki egyezmény ellen működik, s december óta — amikor megszakadtak az Európa-biztonsági konferencia tárgyalásai — a

szovjet hatóságok az emberi jogok ügyeivel foglalkozó további két aktivistát tartóztattak le, és kilencet állítottak bíróság elé.

HAJÓSZERENCSETLENSÉG

Jáva közelében elsüllyedt egy indonéz hajó, amely 1100 utast szállított. Tegnap estig 300 utas megmeneküléséről érkezett jelentés, a többiek sorsa ismeretlen.

A hajó súlyos viharba került és tűz ütött ki rajta, mielőtt elsüllyedt. Hat hajó sietett segítségére, azonban a vihar miatt nem lehetett megközelíteni.

A LOTTO NYERŐSZÁMAI

8, 9, 17, 24, 31, 32.
Pótszám: 37.

VALUTAÁRFOLYAMOK

	Vétel	Eladás
USA-dollár	8.06	8.14
Angol font	19.44	19.64
Francia frank	1.69	1.71
Német márka	3.91	3.95
Svájci frank	4.33	4.38

Hasszán és Árafát

„dzsihadot” követel

Tiaf. (—) Hasszán marokkói király és Jászser Árafát, a PFSz vezére, tegnap a muzulmán csúcskonferencián „szent háborút” követelt Izrael és támogatói ellen, „hogy az arabok visszaszerezhessék Jeruzsálemet”.

Megfigyelők azonban rámutattak arra, hogy míg Árafát fegyveres harcot követelt, a marokkói király beírta „erkölcsi és anyagi küzdelem” emlitésével, a fegyveres beavatkozás hangoztása nélkül.

ROCKEFELLER

SZADÁTTAL TÁRGYAL

David Rockefeller, a Chase Manhattan Bank igazgatója, a jövő héten Egyiptomba érkezik, hogy Szadát elnökkel tárgyaljon.

Rockefeller már közölte az egyiptomi nagykövettel, hogy bankja hajlandó részt venni Egyiptom mezőgazdasági fejlesztésében.

„AMERIKAI BOSSZU

BIZOTTSÁG”

San Francisco. (—) Az Egyesült Államokban „Amerikai Bosszu Bizottság” néven terrorcsoport létesült, amely Chomeini amerikai híveit fenyegeti. A bizottság vállalta a felelősséget a San Franciscóban lévő iráni bank elleni merényletért. A bankban hétfőn bomba robbant.

Salvadorban

Elrabolták az

Emberi Jogok Bizottsága igazgatóját

San Salvador. (—) Tegnap elrabolták Victor Medranot, az Emberi Jogok Bizottsága salvadori igazgatóját — közölték a bizottság tagjai. A hirt hirtelen nem erősítették meg.

Néhány hónappal ezelőtt a szervezet egy másik magasrangú tisztviselőjét rabolták el, akiknek holttestét pár nap múlva megtalálták.

Gádafi:

„AZ INDIÁNOK LIBIAIAK”

Muámer Gádafi libiai diktátor kiterjesztette védelmét az — amerikai indiánokra. Tegnap táviratot intézett Reagan elnökhöz, melyben közölte, hogy történelmi-archeológiai bizonyítékaik vannak arra nézve, hogy az indiánok — libiai származásúak.

A döghus ügye a főrabbinátus előtt

Az Országos Főrabbinátusi Tanács mai ülésén napirendre kerül a döghus ügye.

A főrabbinátus megsürgeti a Kneszetben annak a törvényjavaslatnak a megszavazását, amelynek célja a köserséggel kapcsolatos hamisítások elhárítása. A javaslatot első olvasásban már jóváhagyta a Kneszet.

70 bomba 1930-ban

1980-ban hetven esetben helyeztek el terroristák bombát Izraelben. Egy ember életét vesztette, 59 megsebesült.

A legtöbb robbanóanyagot periferiákon és országok mellett helyezték el.

Uj takarékosági programokat hagyott jóvá a Kneszet

A Kneszet tegnap, első olvasásban jóváhagyta a Joram Áridor pénzügyminiszter által javasolt újfajta takarékosági programokat.

A miniszter rámutatott arra, hogy a jövő hónapban nagy összegek kerülnek az állam gazdaságba, részben mert az alkalmazottak drágasági pótlékot kapnak, részben, mert sok állami kötvény kerül kifizetésre. A takarékosági programok célja pénzüsszegek bevonása a közönségtől.

A miniszter Kneszet-beszédében azt hangoztatta, hogy nincs szándékában súlyos gazdasági intézkedéseket hozni, azonban megfelelő lépéseket kíván tenni az infláció megfékezésére. Hivatala

A KÖZÖSPAC HATÁROZATA ELLENÉRE Francia hadfelszerelés Iráknak

Párizs. (—) Franciaország radar-berendezéseket szállított Iráknak, repülőterek és közlekedési járművek védelmére.

Ezek a berendezések főleg amerikai gyártmányú harciszervek közlekedésének jelzésére alkalmasak.

Magasrangú iráni tisztből álló küldöttség járt a napokban francia fegyvergyárakban és

most vizsgálja felül, hogy mi befolyásolja jobban az árakat: a szubszenciók fenntartása és pénzüsszegek juttatása az államgazdaságba, vagy kontrollált drágulás. Célja, hogy középutat találjon.

A Kneszet pénzügyi bizottsága elhatározta, hogy tárgyal az üzemanyag-vállalatok nyereségeiről.

A Kneszet pénzügyi bizottsága elhatározta, hogy tárgyal az üzemanyag-vállalatok nyereségeiről.

A Kneszet pénzügyi bizottsága elhatározta, hogy tárgyal az üzemanyag-vállalatok nyereségeiről.

Fájdalommal tudatom, hogy szeretett édesanyám

NASHITZ MARTONNÉ

szül. KATZER OLGA
Marosvásárhely — Arad — Kirjút-Jám

hosszas szenvedés után, január 26-án elhunyt és aznap eltemettük a cur-sálomi temetőben.

NYUGODJÉK BEKÉBEN!
Gyászolják: leánya, Vértés Márta és a kiterjedt belföldi és külföldi rokonság

Drága családfőnk
ráv JOSZEF MICHAELI
ben ráv NÁFTALI HERZ
Marosujvár — Haifa

örökre itthagott bennünket. — Tegnap, kedden délután eltemettük.

Gyászolják: Felesége, gyermekei, unokái, rokonai, kiterjedt baráti köre
Sivát ülünk: Haifa, rech. Ben Semen 4, tel. 04-664533.

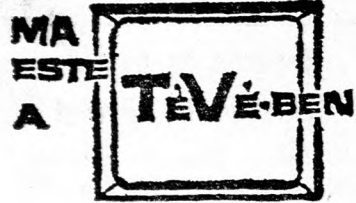
Felejthetetlen drága férjem, apánk, nagyapánk, rokonunk

MARKOVITS HERMAN 57

Brassó — Cholon — Beér-Séva
ELSŐÉVES AZKÁRAJÁT

1981 január 29-én, csütörtökön délután 3.30 órakor tartjuk a beér-sévai temetőben.

Találkozás a temető bejáratánál.
A GYÁSZOLÓ CSALÁD

SZERDA

- 17.30: WALT DISNEY VILÁGA (SZINES)
 - 18.15: AZ ÚR UTTORÓI
 - 20.00: RÖVID HIREK
 - 20.03: MORÁSA — Judaisztikai fejtörő
 - 20.30: A MEGLEPETÉSEK UTCÁJA KEDVENCEI — Jean Stapleton vendégszerelésével (SZINES)
 - 21.00: MÁBÁT HIRMAGAZIN
 - 21.30: HELYSZINI KÖZVETÍTÉS BRÜSSZELBŐL, a Mákkábi Tel Aviv — CSzKA Moszkva válogatott kosárlabda mérkőzésről, amelyet az Európa Kupa döntői keretében tartanak. Beszélő: Jorám Árbel
 - 23.05: KÜLFÖLDI SZORAKOZTATÓ MŰSOR — James Last és zenekara
 - 23.55: Egy mondat a Szentírásból. — ÉJFÉL ELŐTT — hírosszefoglaló.
- ISKOLATÉVÉ
- 8.10: Geometria a 6. osztálynak
 - 8.30: Angol a 8. osztálynak
 - 9.00: Természettudomány az 5-6 osztálynak
 - 9.20: Angol a 7. osztálynak
 - 9.40: Óvodásoknak
 - 10.10: Angol a 6. osztálynak
 - 10.30: Tanácsadás
 - 10.55: Számítástan a 5. osztálynak
 - 11.10: Angol a 6. osztálynak
 - 11.30: Angol a 9. osztálynak
 - 12.00: Algebra a 8. osztálynak
 - 12.25: Könyvrészlet
 - 12.45: Természettudomány a 9-12 osztálynak
 - 13.10: Földrajz a 7. osztálynak
 - 13.35: Angol a 9. osztálynak
 - 15.00: Leckeismétlés
 - 16.00: Tom Graten háborúja
 - 16.30: TŰZOSZLOP (II.)

1981. január 28. szerda
5741. svát 23.

I. MŰSOR

- 7.07: Reggeli koncert, 11.15: Elemistáknak, 12.05: Hangszeresek, 13.00: Könyv és klasszikus, 14.10: Gyerekeknek, 16.05: Fuvószenekarok, 16.45: Zongoraszó, 20.05: Szabadegyetem, 20.35: Talmudlecke, 21.05: Mozart: „Szókratész a szerályból” című operája, 0.10: Kamarazene, 1.10: Hátkivá.

II. MŰSOR

- 8.10: Reggeli zenés magazin, 12.05: Dolgozóknak, 12.33: Héber dalok, 14.10: Szórakoztató zene, 16.10: Sajtókonferencia, 17.10: Fejtörőjáték, 18.05: Közgyűlés, 19.45: Sport, 20.10: Folklor műsor, 21.05: Jazz, — 22.05: Am Jisráel Cháj, 23.05: Jó éjt Jeruzsálemből, 1.10: Hátkivá.

A HADSEREG RÁDIÓJA

- 9.05: Éppen most, 11.05: Izraeli tél, 14.05: Kettőtől — négyig, 16.05: Délután négykor, 17.50: Sport, 18.05: Külföldi slágerparádé, 21.35: Szabadegyetem, 22.05: A hadseregben, 23.05: Zenével a világ körül, 0.05: Éjjeli madarak, 2.05: Tarka műsor reggel 6 óráig.

Tizenöt éves lány gyilkolta meg Mose Sápírá

A LÁNY: „ERŐSZAKOT AKART VENNI RAJTAM...”

Mintegy két héttel ezelőtt nyomtalanul eltűnt lakásáról Mose Sápírá, a Villanytársaság tel-avivi hivatalának 43 éves, nős, kétgyermekes alkalmazottja. Amikor felesége gyanakodni kezdett, keresni próbálta, többek között különböző barátai lakásán, és egyszer csak megpillantotta férje autóját a tel-avivi Epstein utca 11 számú ház előtt.

Ekkor a dolog még gyanusabbá vált az asszony szemében, mert ebben a házban egy nőtlén matróz-barátjuk lakott, aki éppen külföldön tartózkodott. Belépett a házba és a lakás ajtaját zárva találta. Amikor a tűzoltók segítségével bement, a fürdőszobában, a padlón vértócsában fekve, holtan találta férjét.

A rendőrségi nyomozás alig egy hétig tartott és annak befejeztével letartóztattak egy 15 éves lányt, aki bevallotta, hogy találkájára volt a szobánforgó lakásban Sápírával, és hogy megölte a férfit az áldozat revolverével, amelyet nyilván azért hozott magával, hogy impresszionálja a kislányt.

A nyomozás folyamán a szomszédok elmondották, hogy a házi gazda távollétében többször látta Sápírá belépni a lakásba, ahol különböző koru és rendű nők fordultak meg.

A nyomozók a holttest mellett három darab, 7,65 milliméteres revolvergolyó-hüvelyt találtak. A fürdőszoba ajtaján két, golyótól származó lyuk volt.

A nyomozók eleinte azt hitték, hogy Sápírá egy féltékeny férj áldozata lett, aki tetten érte a lakásban randevuzó feleségét. Sápírá családjának tagjai azonban szinte sértődötten utasították el ezt a feltételezést azzal, hogy Sápírá mintaférj és kiváló, odaadó családapa volt.

A áldozat barátai ezzel szemben evvontetűen azt vallották, hogy Sápírá gyakran találkozott nőekkel. Zsebében számos telefon számot tartalmazó noteszt találtak. A rendőrség szakértői megállapították, hogy a bejegyzések közül melyek az újabb keletűek és nyomozásukat ezekre a telefonszámokra összpontosították.

Mose Sápírá egyik barátja elmondta, hogy Sápírá, egy nappal halála előtt bizalmasan elmondta neki, valamikor „fiatal, szép és szűz” lánnyal van találkájára. Egy másik barátja azt vallotta, hogy Sápírá a gyilkosság reggelén telefonált munkahelyére és kérte, hogy későbbi időpontban hívják fel őt a matróz lakásán.

Az áldozatnak ez a kollégája elmondta, hogy amikor a kérdésnek megfelelően felhívta Sápírá, ez furcsa, látszólag összefüggéstelen dolgokról kezdett vele beszélni, mint például későbbre halasztott külföldi utazás, nagymérvű pénzügyi tranzakciók és hasonlók. Amikor a meglepődött barát megkérdezte tőle, vajon lány társaságában van-e, akit impresszionálni akar, Sápírá egy rövid „igen”-nel válaszolt.

A további nyomozás során a rendőrség egy üzletház tulajdonosnőjéhez jutott el, aki azt vallotta, hogy két nappal halála előtt Sápírá megkérdezte tőle, haillandó volna-e alkalmazni üzletében egy szép fiatal lányt. Az

asszony emlékezett a lány nevére és lakóvárosára.

Sápírá noteszében két megfelelő keresztnévet találtak. Az egyik szám nem válaszolt, a másik pedig egy üzlet száma volt, amelynek tulajdonosa megerősítette, hogy valóban nála dolgozik egy hasonló nevű, 15 és fél éves lány, aki az utóbbi napokban nem jelent meg munkahelyén. Kiderült, hogy az iskolában sem jelent meg, ahol tanul.

Egy detektív lakása bejáratánál letartóztatta és bekísérte a lányt, aki már a vallás első stádiumában rendkívül idegesen viselkedett. Ennek ellenére, a nyomozók eleinte azt hitték, a lány csak szemtanúja volt a gyilkosságnak. Vallomása során azonban olyan részleteket is fel tárt, amelyeket csak a gyilkos tudhatott. Ebben a stádiumban Méirá Kámi főhadnagy is bekapcsolódott a nyomozásba, és ekkor a lány megtört és bevallotta a gyilkosságot. Elmondotta többek között, hogy előzőleg

háromszor találkozott Sápírával a szobánforgó lakásban, de beszélgetésen és kávézáson túlmenően más kapcsolat nem volt közöttük.

A negyedik találkozó folyamán Sápírá állandóan pisztolyával játszadozott és a kettőjük közötti beszélgetés során némi alkohollal is megittatta a lányt, aki elaludt a diványon. Hirtelen arra ébredt, hogy ruhája fel van hajtva, Sápírá pedig rajta fekszik. Leugrott az ágyról és a fürdőszobába rohant, kezében Sápírá pisztolyával. Miközben az illemhelyen ült, „játékból” kétszer az ajtóba lött. Ekkor Sápírá, hirtelen feldühödve, fel tépte az ajtót. A lány megijedt és egy golyót lőtt rá, amely nyakába fúródott és azonnali halált okozott.

Ezután a lány eltávozott a lakásból, majd az udvaron lévő szemetes ládába dobta a revolvert. Utána még kétszer visszavért a tett színhelyére és egyik alkalommal megpillantotta ott a rendőrségi nyomozókat.

A lány aktáját értékelték az ügyészséghez, amely még nem döntötte el, vajon gyilkosság vagy emberölés vádjával állítsa-e bíróság elé a fiatalokor lányt.

KRÉMER GIDEON ÉS ELENA HANGVERSENYE TEL-AVIVBAN

Krémer Gideon, az ismert Frank, Brahm és Darius Milhaud szerepel. Fellép ezenkívül Gideon Krémer szolistaként is a Filharmonia 7-es számú bérleti sorozatának három hangversenyén, a

Az izraeli közönség még jól emlékezik a művész két év előtti fellépésére, akinek akkor a Eövejtűnő hatóságai két éves nyugateurópai turné engedélyeztek. Ma már a nagyvilág hegedűvirtuózainak első sorában áll. Csak az utóbbi hat hónap során kerek tiszteletet hoztak ki a legnevesebb európai lemezgyárak. Ez alkalommal sajátoértekezletet tartott s bejelentette, hogy az 1981/82-es évet a „pihenésnek, tanulmányoknak és elmélyülésnek” szenteli, s így az izraeli koncertje egyidőre az utolsó fellépése egyike lesz.

Elena Krémer kiváló zongora művész, az orosz zenei iskola nagynevű képviselője. Műsorukon Stravinski, Cezar 6-os, 7-es és 8-as számúakon Tel Avivban, február 7-én, 9-én és 10-én, valamint Haifán, a 6-os koncert-sorozat három hangversenyén.

A tel-avivi bérlők 7-es sorozatában az 1-5 számú, február 11, 12, 16, 17 és 18-i hangversenyek szolista Ida Haendel hegedűművész lesz. Ezeket a hangversenyeket Aldo Ceccato olasz karmester vezényli, miként a február 15-i jeruzsálemi koncertet is. Ceccato a fiatal nemzedék egyik legkiválóbb dirigense, aki ma két szimfonikus zenekar első karmestere és zenei vezetője: a detroiti és a hamburgi szimfonikusoké.

HABIMA

Tel-Aviv, jan. 28. szerda
RÁCSOK
A kisteremben
AZ ÁRULÁS ÁRNYÉKÁBAN
Haifai Színház
VIZKERESZT

GÁPIM B. M.
Mifálim Ortopédiim
B'Jisráel
KERES

1. ORTOPÉD CIPESZT
2. ORTOPÉD CIPESZT
TANULÓT

Érdeklődés telefonon:
03-752106

RÖVID HIREK

● A vármhatóságok a héten bírói eljárást indítottak Chugi Szásson, az ország egyik legnagyobb építkezési vállalkozója ellen, akit többmillió sekel összegű adó-eltulicolással gyanúsítanak. A vállalkozó házában és irodájában bírósági engedéllyel házkutatást tartottak, s ennek során három millió sekel összegű adó-eltulicolásról tanuszkodó okmányt koboztak el.

● Az elmúlt 48 óra folyamán a hóvihár következtében járhatatlanná lett az utak javarésze. A Chermon felső szférájában a hőréteg vastagsága elérte a 2 métert. A Jordán völgyében az eddigi csapadék mennyiség megfelel az egész évi átlag 80 százalékának. A Kineret további 2 centiméterrel emelkedett s elérte a —209,68 métert. Rövidesen kinyitják a deganjai zsilipet, hogy elkerüljék az árvizet.

● A rendőrség precedens nélküli összegű, 100 ezer sekeles díjat tűzött ki annak a személynak, aki információt nyújt Básham Máchádzsná 25 éves unelm-fáchemi arab hollétéről. Máchádzsnát azzal vádolják, hogy a jaffai „autórobbantási kooperatíva” tagja volt.

● Az Egged autóbussz-kooperatíva az utóbbi hetek folyamán 225 béralkalmazottat bocsátott el, köztük olyan volt jórdoctak, akiket a kooperatívába való bekapcsolódás jelszavával csalogattat vissza külföldről.

● Jocháj Sábítáj 23 éves jeruzsálemi lakos a héten összeverekedett szomszédjával és annak két fiával, miután nem volt hajlandó eltávolítani a járdáról az általa odarakott faforgácsot. Verekedés lett, amelynek folyamán Sábítáj fején kapott egy ütést, a földre zuhant, a jelek szerint koponyaalapi törést szenvedett és elvesztette eszméletét. Szomszédok a kórházba szállították, ahol néhány óra múltán meghalt. A rendőrség letartóztatta három támadóját.

● Gideon Pát ipar- és kereskedelemügyi miniszter a héten újra külföldre utazik, ezuttal Angliába, ahol tárgyalni fog az ottani gyémánt-szindikátus vezetőivel, az Izraelnek szánt nyersanyag mennyvisége fokozásának lehetőségéről.

● Maurice Chacuel Toledano, egy ismert spanyolországi zsidó milliomas adományából kommunális központot létesítenek a rámt hásróni Morásá sikun-negyedben. Az alapkö-letétek ünnepeget héifón rendezték az adakozó jelenlétében.

● A kormány elhatározta, hogy fokozza a Rádióhatóság munkája feletti ellenőrzést olymódon, hogy a pénzügyminisztérium képviselőit is bekapcsolja a Rádióhatóság igazgatótanácsának munkáiba.

● Az ország különböző részeiben elhalasztottak illetve lemondtak különböző, mára, vagy holnapra tervezett rendezvényeket. Ennek oka az, hogy az ország lakosságának nagyrésze feltételezhetően ma és holnap, az esti órákban a tévé képernyője előtt ül, hogy végignéze a Mákkábi Tel Aviv és a szövjet kosárlabda bajnok CSzKAKét európai kupamegrkőzését a brüsszeli Anderlecht negyedben.

● A Hisztdrut keretében működő gyémántmunkás-szakszervezet élesen ellenzi a csiszoldák tulajdonosainak tervét, hogy a rossz üzletmenetre való tekintet-

tel február 1-től kényszerszabad ságra küldik munkásaikat.

● A jelek arra vallanak, hogy kompromisszum jön létre a kormány és az ellenzék között a válaszások dátuma ügyében. Ennek értelmében a kormány javaslatával szemben két héttel hoznák előbbre s azok dátuma július 7 helyett június 23 lenne.

● Lea Cemel ügyvéd, az ismert kommunista ügyvédnő a héten panaszlevelet intézett a miniszterelnökséghez egyik védeence, Abdalla Machmud Ajás, a ráfiáchi menekülttábor lakosa ügyében. Ajást ötnegyed évvel ezelőtt tartóztatták le, azzal a gyanuval, hogy meggyilkolta Dávid Sámirkatonát. Lea Cemel azt állítja, hogy Ajást addig kintözték, amíg megöriült. Az ügyvédnő szerint Ajást a mai napig a rámlái rabkórház pszichiátriai osztályán kezelik.

● Sulyos konfliktus keletkezett a chederaí városházán Jechiel Káhnán (Mádrách) polgármester és a három alpolgármester között, akik egyike szintén a Mádrách listáján került be a városi tanácsba. A polgármester pártja, a Mádrách, ellenzékben van Chederán.

● A kirját-gáti Polgát-textilgyár igazgatósága az utolsó villanatban visszalépett a migdá-hácmeki Beged Or gyár megvásárlásának szándékától. A Polgát ezt az elhatározását az Euróában uralkodó gazdasági helyzettel indokolja.

● A natanjai rendőrség letartóztattott öt, egyaránt 17 éves fiatalokot, a Natanja mellett Neurim javítóintézet növendékét. Azzal gvanusitják őket, hogy egy más után erőszakot vettek egy ve lík egykoru lányon, aki nvanabbban az intézetben nevelkedik.

● Ultravállalásos körök az utóbbi naponban több alkalommal telefonon életveszéluesen megfenyegették Elál Peledet, Teddy Kollek jeruzsálemi polármester első helyettesét. Peled feljelentést tett a rendőrségen.

APRÓHIRDETÉSEK

● „LOS TRONCOS”, Jisráel argentin luxus étterme a Natanja-Tel-Aviv országban, a Sonol benzinkútnál, igazi találkozóhely. Meghívja önöket ebédre és vacsorára, a hét minden napján, kellemes, elegáns légkörben. Továbbá sportolás, bar-micrák, születésnapok, baráti találkozók művészi műsorral táncra, vagy anekdot. Helvrendelési telefonon, csak a de órákban, az irodában: tel. 353-36115.

● HAMAVRIK nagytakarítás és polih lakásokban, feregráttással, 1250 sz. engedély, feltelességgel. 03-313599.

● VIKTOR vesz televíziókat, triztdereket, butorokat, felszámolókat. 825908 s este 595814.

● JOLANDA mindent vesz. Sfrkcségeket, televíziókat, butorokat, stb. 928711.

● ELADÓ sürgösen fogászati rendel modern felszerelése, röntgen, alrotor, kezelőszek, új állapotban. Tel. 03-652951, 03-763839.

IZRAELI OPERA

Alapította: Edis de Philippe
MŰSORTERV:
Bemutató előadás: — Haifa, jan. 28. az Auditoriumban — Tel Aviv, jan. 31 és febr. 7 — Jeruzsálem, febr. 16, Binjáné Háumá, Johann Strauss operettje: CIGÁNYBÁRÓ * Tel Aviv, jan. 29: NABUCCO, Rio Novelloval * Tel Aviv, febr. 2: TOSCA * Tel Aviv, febr. 3: DENEVER.
Jegyek: Tel Aviv, Allenby 1, tel. 657227 — Haifa: Mákkábi pénztár — Jeruzsálem: Káhnán — Ben-Náim.

MIRŐL IR A HÉBER SAJTÓ

LECKE CIONIZMUSBÓL ÉS DEMOKRÁCIÁBÓL

Smuél Schnitzer a Mááriban „Lecke cionizmusból és demokráciából” című cikkében a Zsidó Világkongresszus Jeruzsálemben megtartott konferenciáját bírálja, mely antionista megnyilvánulássá vált. Schnitzer rámutat arra, hogy a kongresszus tárgyalásai közül a következő mondanivaló esendül ki: Izrael ne számítsa a gáluti zsidóság automatikus támogatására. Ne feltételezze, hogy a nyugati országok zsidósága alijjázi fog, és ne várja el azt, hogy a világ zsidósága több figyelmet szenteljen Izraelnek, mint azon ország politikai, gazdasági és erkölcsi problémáinak, amelyben él. A gáluti zsidósága habozás nélkül kritizálja Izraelt, és nem érez büntudatot, amiért a gálutban marad.

A cikkíró megemlíti azt is, hogy a Zsidó Világkongresszus most adta ki két év alatt készült jelentését, melyben élesen bírálja Izraelt, „olyan kifejezésekkel, amelyeket minden Izrael-ellenes szervezet hajlandó volna aláírni”.

Izrael — állapítja meg a Zsidó Világkongresszus okmánya — olyan állam, melyben egyre inkább az anyagiasság kerül uralomra, miközben egyre jobban háttérbe kerülnek a régi ideálok, és a zsidó erkölcsi értékek, melyeknek alapját a társadalmi igazság képezi.

Az okirat kritizálja az izraeli politikai rendszert, amely nem képes szilárd kormány létrehozására és olyan koalíciós kormányokat teremteni, amelyek képtelenek megoldani az alapproblémákat”. Az okirat azt is Izrael szeméretre veti, hogy „Izrael szeméret huna a külföldi közvélemény felett”, továbbá, hogy a gáluti zsidósága nem támogatja az izraeli kormány telepítési politikáját, mert nincs meggyőződve annak igazságosságáról.

Mással — állapítja meg Schnitzer — a gáluti zsidóság felszólítja Izraelt, hogy ne prédikáljon neki erkölcsöt, ne szólítsa alijjára, és ne határozza meg a fontosságú sorrendet a gáluti zsidóság életében. Ugyanakkor a gáluti zsidóság fogja megmagyarázni Izraelnek, hogy mi nincs rendben vele, alap-törvényeivel, kül- és belpolitikájával és egész életformájával. „Mert a kikristályosodott értelem a kultúra világossága, a mértékletesség bölcsessége és a kozmopolitizmus széles látóköre ma kizárólag a gáluti zsidóságban összpontosul. Izraelben ezzel szemben csak a provinciálizmus, szűkgyűség, szélsőségség és elavult ideológia létezik” — írja Schnitzer, majd rámutat arra, hogy az a Zsidó Világkongresszus, amely ilyen ridegen és érvénytelenül ítéli el az izraeli demokráciát, maga is leckét vehetne demokráciából. „Aki pedig elítéli az izraeli anvaziaságot, helyesen tenné, ha felülvizsgálná a demokráciát a saját portáján. A Zsidó Világkongresszus elnöke valójában minden demokratikus eljárás nélkül mintegy örökösödés útján kerülnek pozíciójába. Néhány zsidó funkcionárius, hitközségi elnök és hasonló, egész egyszerűen kinevezte magát a világ zsidósága szóvivőjévé. 45 év alatt egyszer sem jutott eszükbe megkérdezni a zsidó nép egyszerű fiait, hogy nézetük szerint ki hivatott a zsidó nép nevében beszélni. Soha nem látták szükségét annak, hogy felhatalmazást kérjenek valakitől. Sohasem tartották szükségesnek, hogy megkérdezzék a zsidó néptől, mi egyáltalán a Zsidó Világkongresszus, van-e rá szükség és úgy érzik-e, hogy őket képviseli.”

Ezek tehát azok a zsidók, akik demokráciára akarnak tanítani minket: az önmaguk kinevezett vezetőik, akik még sohasem kérdezték meg az általuk vezetettéket, hogy megvannak-e elégedve velük — s ők, ezek a nem-demokratikus úton választott vezetők prédikálnak erkölcsöt az izraelieknek, a zsidó nép azon részének, amely valóban demokratikusan megválasztott vezetőkkel rendelkezik.

Nem mi találtuk fel azt a módszert, amely pénzben juttatja kifejezésre az ember értékét. Nem mi honosítottuk meg azt az alapvetést, hogy nem fontos, honnan jön valakinek a pénze, a fontos csak az, hogy sok legyen.

Az említett vezetők, gáluti zsidó funkcionáriusok, pénzen veszik meg beleszólási jogukat a zsidó nép és Izrael életébe. Néhány száz millió dollár évente Izraelnek — ami valójában alig teszi ki az izraeli költségvetés 5 százalékát.

Ezért érzik magukat feljogosultaknak arra, hogy előírják Izraelnek, milyen belpolitikai vonalat kell követnie, milyen határokat mögött kell elhelyezkednie, milyen mértékben kell számításba vennie a nemzetközi közvéleményt, és általában, hogyan kell viselkednie, hogy elnyerje a gáluti zsidó vezetők jóindulatát.

„Mi, minden hibánkkal, amelyet mind mások, mind pedig önmagunk látunk, politikai és társadalmi berendezkedésünk összes nehézségeivel, mégis sikert értünk el egy dologban: megőriztük a zsidó nép egységét. Ha van még hely a világon, ahol az asszimilációt sikerült megfékezni, ahol a zsidóságtól való eltávolodás jelentéktelen, a vegyes-házasságok ritkák, — ez Izrael. Ha van egy terület, amelyen sikert értünk el, úgy ez az.

Ugy vélem, hogy előtört az ideje annak, hogy Izrael állama készítsen felmérést — a gáluti zsidóság helyzetéről, demokráciájáról, életének fontosságú sorrendjéről. Ebből talán megértenék, hogy azért még van mit tanulni Izraeltől, s talán még az alijja is járhat nyereséggel számukra” — írja Schnitzer.

PÁT BIZIK AZ INFLÁCIÓ MEGFÉKEZÉSÉBEN

Dov Goldstein a Mááribban interjút készített Gideon Pát kereskedelm- és ipariügyi miniszterrel, abból az alkalomból, hogy Jigáel Hurwitz lemondása után ő lett a gazdasági kabinet elnöke. Arra a kérdésre, hogy nézete szerint lehetséges-e a választásokig hátralevő időben megfékezni az inflációt, Pát ezt válaszolta:

— Lehetséges és végre is hajtnak. Megfékezzük az inflációt, amely jelentős módon csökkenteni fog.

— Ugy, mint az előző ígéretek alkalmával?

— Nem: mint a jelenlegi ígértet alkalmával. Már megkezdjük az infláció megfékezését és ez kifejezésre is jutott a decemberi árindex mérsékelt emelkedésével. Nem vagyok nagy híve annak az iskolának, amely szerint az infláció titka az állami költségvetésben rejlik, illetve abban, hogy ellenőrzött módon juttassanak pénzeket az államgazdaságba. Az ellenőrzött államgazdaság mellett kontroll nélküli gazdaság is létezik az országban, a fekete tőkéből, amely hatalmas összegekben található a polgároknál. Ez a fekete tőke a Máárách harminc éves uralma alatt gyűlt össze. A jelen kormány legnagyobb gazdasági jellegű tévedése az volt, hogy nem támogatta Ehrlich javaslatát a fekete tőke legalizálásáról. Ha hozzájárult volna ehhez, akkor sikerült volna neutralizálni az infláció egyik okozóját. Hónapokon át hangoztattam Hurwitz pénzügyminiszternek, hogy helytelen a kormány által kezdeményezett áremelések módszere.

— Ebben az esetben nincs más megoldás, mint masszív ártámogatás...

— Igen. Támogatom a szubvencionálást, nem mint hosszú távra szóló módszert, de rö-

vid távra, az államgazdaság lecsillapítására.

Most jött el az ideje az ár-emelkedések megfékezésének. Amikor a kormány emeli a fagyasztott baromfi árát — megdrágul a gyertya is. Ha a kormány felemeli a margarin árát — megdrágul a virág is! Mindent magával sodor a drágulási hullám. Most szünetet következik a kormány által kezdeményezett áremelésekben. Szubvencionálunk bizonyos fogyasztási cikkeket. Nem drágítjuk az üzemanyagot, fagyasztott baromfit, húst, kenyert, élelmet, tejet, tejtermékeket, továbbá a közlekedést, mindezt a közkiadások keretében megőrzése mellett.

— A szubvenció-tervnek megfelelően, miniszter úr milyenre becsüli az infláció méreteit a következő hónapokban?

— Négy-öt százalékra havonta, 75-80 százalékra évente. Nem többre.

— Ez sok milliárdba kerül majd...

— Igen. De nem látok ebben semmi szerencsétlenséget. Ha ugyanis az árindex azért emelkedik, mert nem szubvencionáljuk az érintett fogyasztási cikkeket, ez szintén sokba kerül a kormánynak. A kormány ma egy trillió fonttal (1000 milliárd forint) tartozik, kötvények formájában a lakosságnak. A drágasági index minden 10 százalékos emelkedése 100 millió fonttal növeli az államadósságot. Most e helyett a fogyasztási cikkeket és a közlekedést fogjuk szubvencionálni és megfékezzük az inflációt.

— Mi a véleménye Aridor pénzügyminiszter szándékáról, hogy mérsékelje a sekel folyamatos devalválását a dollárhoz és európai valutához viszonyítva?

— Mindaddig, amíg nem talál-

unk mást az export rentabilitásának biztosítására, a jelen formula szerint kell működnie, amely szintén nem nyújt teljes kárpótlást az inflációért. Ma is 15-20 százalékos különbség áll fent a dollárárak és az infláció

méretei között. Ilyen különbséggel még lehet exportálni, de ha növekedik, nem lehet exportra termelni. A helyi piac korlátozott, a következmény pedig rövid időn belül nagy munkanélküliség lehet.

AMERIKA MEGALÁZÁSA

Jákov Káruz a Jediot Achrononban összefoglalja az amerikai tiszok ügyét, amelyet „Amerika legnagyobb megalázásának” minősít a szégyenletes vietnámi visszavonulás óta. Rámutat arra, hogy a tiszok fogvatartása kimeríti a terrorcselekmény mindegyik kritériumát, habár bizonyos eltérésekkel attól, amit a világ eddig „terror-cselekmény” néven ismert. Így például a tiszok fogvatartásáért egy ország hivatalos kormánya, nem pedig valamely kisebb földalatti tevékenységet folytató csoport volt a felelős. Ezen kívül, magának az akciónak a célja sem az uralmon lévő rendszer megdöntése volt, mint általában — hanem éppen megerősítése. Visszatekintve az eseményekre, egyre világosabbá válik, hogy a tisz-szedés közvetlen oka nem ez volt, hogy Washington engedélyezte a sahnak, hogy amerikai kórházban kezeltesse magát, hanem egész más. A tiszok elfogatására közvetlenül azután került sor, hogy az akkori iráni miniszterelnök, Máhádi Bázárgán és Ibráhim Jázdi külügyminiszter visszatért Teheránba Washingtonból, ahol Brzezinskivel tárgyaltak a két ország kapcsolatának javításáról. A „diákok” azért rohanták meg az amerikai nagykövetséget és fogták el annak személyzetét, hogy megakadályozzák a kapcsolatok javulását és megbuktassák a Bázárgán kormányt — ami meg is történt.

Chomeini és hívei érdekelve voltak, hogy az ügy minél tovább húzódjon, illetve hogy ébren tartsák az állandó izgalmat és hisztériát. Később, amikor a nyugati államok szankciói követke-

tében Irán gazdasági helyzete egyre rosszabb lett, de még inkább, amikor kitört a háború Irákkal — már Chomeinek is belátták, hogy meg kell oldani ezt a problémát, csak nem tudták, hogyan. Sem a vallásos fanatikusok, sem a mérsékeltebb iráni rétegek — mint Báni Szádr és hívei — sem tudták, hogyan jussanak ki a saját maguk által kreált nehéz helyzetből, anélkül, hogy az amerikai győzelemnek látsszon.

Ebből a szempontból Algéria nem csak közvetítő szerepet töltött be, hanem lehetővé tette az irániaknak, hogy engedményeket ne közvetlenül az amerikaiaknak, hanem az algériaiaknak tegyék.

Kétségtelen, hogy az amerikai tiszok ügye jelentős helyet töltött majd be a történelem könyvekben, mint az első olyan eset a modern időkben, amikor egy egész diplomáciai kirendeltséget vetett fogságba a vendéglátó állam anélkül, hogy hadiállapotban lett volna azzal az országgal, amelynek diplomatáit elfogta. Maga az ügy, a sikertelen szabaditási kísérlettel együtt, Amerika számára belső politikai következményekkel is járt, amennyiben kétségtelesen elősegítette Carter bukását, illetve Reagan győzelmét. Ezen túlmenően — politikai vonatkozásban — lehetővé tette, hogy legalábbis meakönyvitette a szovjet behatolást Afganisztánba. Hogy mennyire fontos volt Moszkva számára a tiszok fogvatartása, bizonyítja az is, hogy a Kremel igyekezett megzavarni a kiszabadításukra irányuló tárgyalásokat.

FURCSA UTAZÁSOK

Dr. Herz Rosenblum a Jediot Achrononban „Furcsa utazások” című cikkében Simon Peresz külföldi kormányfőknél tett látogatásait bírálja. Azt hangoztatja, hogy ha ezeknek az utazásoknak célja az, hogy Peresz körtezzék a világ megismerkedjen az érin tett külföldi kormányok politikájával, akkor várható volna ezzel addig, amíg miniszterelnök lesz. „Most azonban, miközben még ellenzékben van, mi dolga lehet a világ miniszterelnökeinek? Hiszen nem azért megy hozzájuk, hogy elmagyarázza nekik, mennyire egyezik felfogása Beginével. Így tehát utazásainak célja az, hogy ismertesse, miben különbözik Begintől, azaz mennyire nem ért egyet a jelen kormány felfogásával. Ha pedig így van, vajon ez nem azt jelenti, hogy kitergetti a világ előtt Izrael belső ellentétét? Miféle hazafiaság az, amelynek ez a célja? Lét-ezik a világon még egy ellenzék, amely ezt az utat követné? Ha pedig Peresz célja, hogy megszerezze az idegen kormányok támogatását az izraeli ellenzék javára — vajon ez nem felhívás arra, hogy idegenek beavatkozzanak az ország belügyeibe?”

Van kormányunk, jó vagy rossz — hagyjuk, hogy vezesse az ügyeket úgy, ahogyan jónak látja. Ha sikerrel jár, jó, ha nem — majd megbüntetjük, de miért

vonunk be idegeneket ügyeinkbe? Különösen nem helyénvaló ez akkor, amikor a Begin-kormányt nem nagyon hívják meg külföldre. Nem hívják meg se Németországba, se Franciaországba; Amerika és Anglia sem küld süriin meghívókat a Begin-kormány tagjainak. Ilyen körülmények között Peresz utazásai, minden számításba jöhető kormányhoz — azokhoz is, amelyekhez meghívják a magát — ilyekhez meghívhatja magát — Begin elszigetelését jelenti. Felvetődik a kérdés: vajon kötelessége-e az ellenzéknek minden kormánnyal való nézeteltérése mellett az, hogy megszegyenítse a kormányt külföldi tényszerű elött? Ha az ellenzéknek kifogásai vannak a kormány ellen — tisztázza ezt az ország területén belül — azonban minnek külföldre vinni a belső ellenségeskedést? Nincs még egy olyan ország a világon, ahol ilyesmi létezne, miért vltasztotta tehát ezt az utat magának az izraeli ellenzék vezére? Peresz hívei azt mondják: „Mi van ebben? Vajon Mitterrand, a francia ellenzék vezére nem tett látogatást Beginnél?” A két ügyben azonban nincs analógia, mert Mitterrand nem azért jött az országba, hogy Beginnel találkozzon, hanem a Munkapárt kongresszusának vendége volt és itt létekor csupán eléget tett Begin meghívásának.

Peresz esete azonban épp az ellenkezője ennek, ő nem a francia, vagy az angol szocialista párt kongresszusára utazott, hogy, mintegy mellékesen, találkozzon Giscarddal, vagy Thatcherrel; hanem azért ment Párizsba, illetve Londonba, hogy a miniszterelnökökkel találkozzon. Ez pedig nagyonis lényegbe vágó különbség.

Igy tehát Peresz utazást vezet be nálunk. Mostanáig ugyanis nem volt szokás, hogy izraeli ellenzéki vezetők, politikai tárgyalások céljából, külföldi kormányfőkkel tárgyaljanak. Vajon megtörtént, hogy a múltban valamelyik ellenzéki vezető külföldre utazott, hogy ismertesse a közte és Ben Gurion-, Eskolva vagy Golda kormány közötti véleménykülönbséget? Sohasem fordult elő ilyesmi nálunk. Amikor pedig valamely ellenzéki vezető mégis külföldre utazott, igyekezett kerülni kormányfőkkel való találkozást, ha pedig mégis megtörtént, tartózkodott attól, hogy olyan témáról beszéljen velük, amely a hivatalos Jeruzsálemben tartozik.

Peresz vegye számításba, hogy az általa bevezetett utazással az ő ellenzéke is élni fog és vezetői szintén külföldre utaznak, hogy elpanaszolják az ottani kormányoknak kifogásaikat, azzal a

céllal, hogy a maguk oldalára állítsák őket.

Ezen túlmenően pedig Peresznek tudnia kell, hogy saját pártján belül is van ellenzék: Rábin. Mit szólna hozzá, ha Rábin most Washingtonba utazna és elmagyarázná Reagannek, hogy mi a kifogása a Munkapárt hivatalosan megválasztott elnöke ellen? Vajon szóltanul napirendre térne Rábin ilyen lépése fellett? Pedig kormányt megszégyeníteni súlyosabb dolog, mint egy pártvezetőt.

S azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy Franciaország zsidósága Giscard ellen fordult annak Izrael-ellenes politikája miatt. Hogyan lehetséges, hogy olyan izraeli-cionista vezető, mint Peresz kevésbé legyen érzékeny erre a témára, mint a francia zsidók? Azt mondják: ez szükséges Peresznek a választási hadjárat céljaira, hogy olyan kép alakuljon ki róla, mint aki a világ nagyjainak barátja. A dolog azonban fordítva is alakulhat: lehetséges, hogy a Peresz-Giscard látogatás végeztül Giscardnak fog segíteni, amennyiben sikerül majd zsidó szavazatokat nyernie. S így a dolog nemcsak Beginnek, hanem Peresznek is, sőt egész Izraelnek árt.”

(Folytatása az 5-ik oldalon)

A sanghaji szörnyeteg portréja

A Sanghajban élő, 67 éves Huang-csin rendkívül jól ismeri Csiang Csinget, Mao Ce-tung özvegyét, akit a héten ítélt halálra a pekingi népbíróság. Nem titkolja, hogy halálosan gyűlöli Mao feleségét, akit a neve helyett állandóan „a szörnyeteg”-ként említi.

Huang-csin rendező és producer betegsége miatt volt kénytelen nyugdíjba vonulni. Huang-csin az özvegye Dang Zson-li-nak, akit Kína legnagyobb filmrendezőjének tartanak és „a szörnyeteg” egyik ismert halálos áldozatai közé tartozott. A Sanghajban adott nyilatkozatában, néhány héttel ezelőtt Huang-csin először fedte fel, hogy miért lett a férje, és általában a baráti körük annak a vérfürdőnek az áldozata, a 60-as évek derekán, amelyet Mao özvegye személyesen irányított.

Valóságos állati ösztönöktől hajtva működött. Az embereket az éjszaka közepén húzták ki az ágyukból és olyan kínzásokat vetettek alá, amilyeneket a legvadabb fantázia sem tud elképzelni, utána pedig meggyilkolták — csakis azért, mert ismerték Csiang Csing múltját. „A szörnyeteg” elhatározta, hogy „ki korrigálja” saját életrajzát, és ezért tüzzel-vassal üldözött mindenkit, akinek bármi köze volt a múltjához.

Nem volt tekintettel senkire sem. Kiirtotta azokat is, akik több, mint három évtizeddel előzőleg legjobb barátai voltak. Azokat is, akik törődtek vele, akikkel együtt járt és akikkel együtt élt. Ezek ugyanis túlságosan sok intimítást tudtak a pekingi first ladyről. Ezek például, ismerték, amikor a 30-as évek derekán jelentéktelen kis színésznő volt a pezsgő kínai filmvilágban. Arra is emlékeztek, hogy milyen „erőfeszítéseket” tett a siker elérése, sőt arra is, hogy karrier-gradusát során miként járta meg a rendezők és a producerek ágyait. Miután tudta az igaz-

ságot és félt tőle, gondoskodott arról, hogy ne legyenek olyan tanúi, akik valaha is hitest tanúként számolhatnak be a múltjáról.

Amikor ezek a „nagyok” még életben voltak, Csiang Csing minden női varázsát felhasználta, hogy meghódítsa őket, és így sikerült néhány filmszerephez hozzájutnia. Harminc évvel később ezek a rendezők és producerek, sőt színészek is, az életükkel fizettek előzekeységükért — mondtotta Huang-csin, majd így folytatta:

— 1934 tavaszán, amikor a levegő megtelt jázmin illattal, a sanghaji nagy filmstúdió területén káprázatos lakodalmat tartottak. Három pár esküdött örök hűséget egymásnak azon az estén, s utána díszes fogadást rendeztek. A sajtó részletesen beszámolt az eseményről, és minden úgy folyt le, mintha egy zseniális rendező irányította volna. Az ünnepség központjában a legendás Zsao Dan filmszínész állott, aki az amerikai John Wayne-nak felel meg. Feleségül vette Aj Luszit, az akkori idők leghíresebb filmszínésznőjét. A másik pár Go Ari sanghaji színész-rendező volt, akinek ifjú hitvese nem tartozott a színház és a film világához. A harmadik pár Tang-na, a nők bálványja, a rendkívül népszerű amorozó és 23 éves menyasszonya, Csiang Csing volt. Az esküvői szertartáson férjem, Dang Zson-li volt a hivatalos tanú.

Amikor a poharakat kiirtették, majd ismét koccintottak, senki sem gondolt arra, hogy a csinos menyasszonyok egyike a jelenlévők vesztese tör majd. Amikor a hatvanas évek derekán kitört az emlékeztető „kulturforradalom”, ők voltak az első áldozatok.

— 1935-ben ismertem meg későbbi férjemet, és ő hozott össze Csiang Csinggel, akinek már akkor is rossz neve volt színház- és filmkörökben. Akkor még Tang-na felesége volt, de mindenki tudta, hogy ha érdeke úgy kívánja, gondolkodás nélkül befekszik bárki ágyába. Gyakran látták együtt az első férjével, aki Tang-na „elődje” volt... — Azt mesélték róla, hogy Tang a harmadik, vagy talán a negyedik férje volt, mert viharos életét már 16 éves korában kezdte. Az egyszerű számitás szerint 23 éves koráig volt ideje néhány férjet elfogyasztani... — Művészeti szempontból teljesen jelentéktelen teremtés volt, amikor Sanghajba érkezett, viszont annál nagyobb volt a becsülete és a történeti szándéka. Bár nem volt különösebben szép, mégis tudta, hogy miként kell a férfiak fejét elcsavarni. A filmstúdióban mindenki sokat pletykált róla és nem volt titok, hogy mindig ő volt a kezdeményező, amikor pedig megismerte a férjemet és annak baráti körét, tudta, hogy itt az alkalom karrierjének megvalósítására... — Eleinte kísérletet tett, hogy különféle hazugságokkal leplezze tetteit, de 1937-ben Tang-na elhatározta, hogy válnak. Férjét távozott Sanghajból és nincs kizárva, hogy kényszerből tette ezt. Ma Párizsban él, ahol kínai vendéglője van, de a múltjáról nem hajlandó beszélni.

1940-ben Csiang Csing férjhezment Mao Ce-tunghoz. Amikor Mao vezetése alatt megalakult a Kínai Népköztársaság, a vezető felesége gyakran rendezett fogadásokat régi barátai számára, Sanghajban. Később azonban fokozatosan feltűrő politikai erővel vette körül magát és hamarosan beválasztották a párt központi bizottságába és a politbiuroba. 1966-ban, amikor Mao meghirdette a kultúrforradalmat, felesége irányította az ügyeket. Napjainkban „Kína vészorszakának” nevezik azokat a napokat.

A jelek szerint Csiang Csing egy nap úgy találta, hogy viharos színésznő-múltja nem fedi pontosan társadalmi osztálya politikai követeléseit. „Leült, hogy újra írja az élettörténetét, ha kell, emberélet árán is, nem törődve semmivel” — mondja az egykori rendező özvegye. Ami Dang Zson-li-t illeti, szép karriert futott be, sőt nemzetközi díjakat is nyert. „A holló és a veréb”, „A tavasz áramlik a folyóban — Keletnek” című filmjeivel.

Maoné pribékjei 1966-ban ke-resték fel először Huang-csin és Dang Zson-li sanghaji lakását. A házaspár szigorú utasítást kapott, hogy minden ellenkezés nélkül kutassa át iratait, és adjon át minden olyan fényképet, amelyen Csiang Csin látható. Ezt követően rendszeresen zaklatták őket, házkutatásokat tartottak, a rendezőt életveszélyesen megfenyegették, a feleségének pedig nyíltan megmondták, legyen felkészülve arra, hogy egy nap elözvegyül.

— Az egyik éjszaka fiatal álarcos hűlgánok csoportja hatolt be házukba. Órákon át vandál-módra kutattak, mindent felforgattak és törtek-zúztak. eljesen tönkretették férjem értékes film archívumát, sőt fiam iskolatáskájában is kutattak. Amikor semmit sem találtak, a banda vezetője kijelentette: „Ha most Pekingben lennétek, akkor szó nélkül a falhoz állítanálak benneteket.” Dang Zson-li értékes filmjeit és okmányait Csiang Csing parancsára máglyán elégették. A filmek megsemmisítését személyesen ellenőrizte. Csakhogy „a

szörnyeteg” nem érte be ezzel. Egyenes utasítására beidéztek kihallgatásra Dang Zson-li-t, akit vadul megkínzóztak. Összerugdalták, égő cigarettával perzselték a tenyerét és talpát, és szorítóba fogták az ujjait. Amikor már nem volt ereje talpon állni, szűk zárkába csukták, veszőlyes bűnözőkkel együtt. Innen titkos helyre szállították, ahol a rezsim ellenségeit őrizték. Feleségének a többszöri intervenció dacára sem sikerült két évben át megtudni, hogy hol és miért tartják fogva.

— 1969 áprilisa végén — folytatta a rendező özvegye —, közölték velem először, hogy súlyos beteg és fölkereshetem a kórházban. Olyan állapotban volt, hogy alig ismertem meg, még beszélni sem volt ereje. Csak sügva beszélte azokról a borzalmas kínzásokról, amelyekben része volt, majd néhány nap múlva meghalt... Halála után is folytatódott a zaklatások. — A gyerekek és én kénytelenek voltunk titokban tartani, elhallgatni, amit láttunk és tudtunk. Napi 24 órán át nyomon követték bennünket, ellenőrizték, mert a rezsim ellenségeinek tartottak... Évekkel később Dang Zson-li özvegye találkozott a család egyik régi barátjával, akit volt férjével együtt megkínzóztak. Ez az illető beszélt a napi 24 órán át folyó kínvallatásról s a többi szörnyüségéről. A híres rendező, „a szörnye-

tegy” harmadik, vagy negyedik lakodalmának hivatalos tanúja nem az egyetlen áldozata volt a múltat idéző bizonyítékok és személyek eltüntetésére irányuló eszeveszett hadjáratnak: Go Arit, a másik völegényt kivégezték, ugyancsak hosszas kínzások után, Zsao Dan-t a harmincas évekre népszerű színészt öt éven át magánzárkában őrizték, és utána deportálták. Csak 1976-ban rehabilitálták, amikor már halálos beteg volt.

Az olaszoktól távol áll a sovinizmus minden formája, most mégis a nemzeti büszkeségre hivatkoznak a divattervezők. Azt hirdetik, hogy az olasz divat legyen önálló, járja a saját útját és ne legyen a francia divat függvénye. Olaszországnak elég jelentős divatipara van, de a sajátos, eredeti olasz kreációknak nincs elég becsülete a nemzetközi piacokon. Ezen a helyzeten igyekeznek most változtatni a tervezők.

Nekünk sok évszázados hagyományaink vannak, mert Róma bukása után az elegáns asszonyok tovább őrizték, sőt fejlesztették a divat-hagyományokat. Hol voltak akkor a párizsi iskola jelei? — teszik fel gúnyosan a kérdést. A „divat-sovizmus” mögött nagypari érdekek húzódnak meg. Az olasz konfekcióipar most terjeszkedik, és nemzetközi piacainak kiszélesítését határozta el. Ennek a törekvésnek a jegyében igyekeznek tiszteltremélt helyet biztosítani az olasz kreációnak a világ divat-ranglistáján.

A különféle tisztogatási akciók során az emlékeztető sanghaji lakodalmak valamilyen résztvevőjét, az előre elkészített lista szerint, letartóztatták és deportálták. Voltak olyanok, akikkel sor-tűz végzett, mert az olcsóbb és biztosabb volt a lassan élő kényszermunkánál.

— A kínai filmipar nagyjai, élvonalbeli színészek az életükkel fizettek azért, mert jól ismerték a „pekingi first ladyt”, a férfiakat és az ágyat kedvelő le-vitétlet kis színésznőcskét, aki-ből vérszomjas szörnyeteg lett — fejezte be történetét Huang-csin, majd ismét zokogásba tört ki.

DIVATLEVÉL OLASZORSZÁGBÓL

Az olaszoktól távol áll a sovinizmus minden formája, most mégis a nemzeti büszkeségre hivatkoznak a divattervezők.

Azt hirdetik, hogy az olasz divat legyen önálló, járja a saját útját és ne legyen a francia divat függvénye.

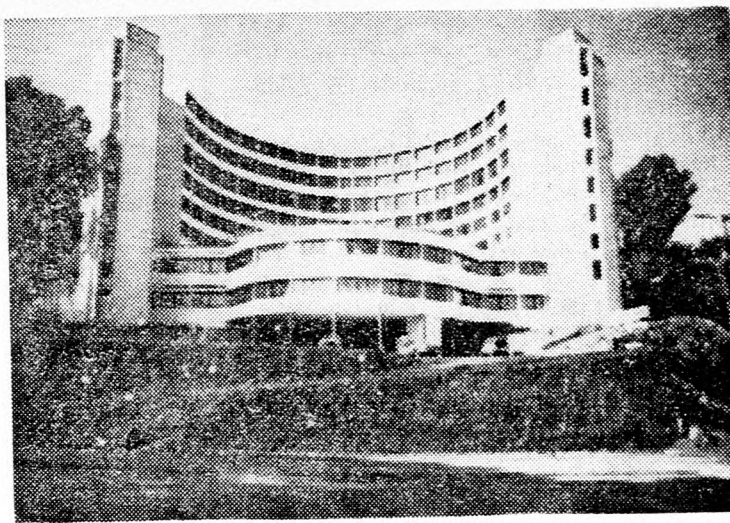
Olaszországnak elég jelentős divatipara van, de a sajátos, eredeti olasz kreációknak nincs elég becsülete a nemzetközi piacokon. Ezen a helyzeten igyekeznek most változtatni a tervezők.

Nekünk sok évszázados hagyományaink vannak, mert Róma bukása után az elegáns asszonyok tovább őrizték, sőt fejlesztették a divat-hagyományokat. Hol voltak akkor a párizsi iskola jelei? — teszik fel gúnyosan a kérdést.

A „divat-sovizmus” mögött nagypari érdekek húzódnak meg. Az olasz konfekcióipar most terjeszkedik, és nemzetközi piacainak kiszélesítését határozta el. Ennek a törekvésnek a jegyében igyekeznek tiszteltremélt helyet biztosítani az olasz kreációnak a világ divat-ranglistáján.

MENJEN 7 NAPOS VAKÁCIÓRA A SZÁLLODÁJA SZÁMLÁJÁRA

KÜLÖNLEGES AKCIÓ 1981 FEBRUÁR 15-IG!

JUTTATÁS DOLLÁRBAN **789 \$ ÖSSZEGBEN**

A Grand Romano vállalat megnyitja a Ram-szállót Tibériáson s a következőket ajánlja Önnek:

Egyhetes ingyenes vendéglátás 5 éven keresztül magas nívón!

A vendéglátás magában foglalja a szálloda összes szolgáltatásait:

- ★ Szoba (3 személyig)
- ★ reggeli
- ★ Uszódence
- ★ strand
- ★ Csónakázás a Kinereten
- ★ ingyenes belépő a gyógyfürdőbe

S mindez 3000 dollár befektetés ellenében a szállodában (3 kényelmes részletben)

* Az összeget a dollárhoz rögzítve visszakapja, 5 év múlva.

További 789 \$ juttatást kapnak akik készpénzben fizetnek 1981 február 15-ig.

AKI KÉRI, BANKGARANCIÁT KAP

Felvilágosítás telefonon, 03-924313, vagy 03-747101 számon, és este, 03-810496; valamint a szállodában, Tibériáson 067-21901/2/3 számon.

KOLOZSVÁRI GRANDPIERRE EMIL:

VILLANÁSOK

Az ülésen mindent tisztáztak, kivéve a problémákat.

★

Ali nem tudta, hogyan szabaduljon meg a barátnőjétől. Kiszúrt egy szurát a Koránból és kiszúrt a lánnyal.

★

A butaság ellen az ember védtelen. A mások butasága ellen éppúgy, mint a saját butasága ellen.

★

Az élet kicsúszik a kezünkől, mert a jövőre várunk, s ha nem következük be, amit remélünk, a múltat fagatjuk. Közben elmúlik a pillanat, az egyedüli valóság.

★

A rendről a nőknek és a férfiaknak homlokegyenest ellenkező a fölfogásuk. A nők szerint akkor van rend, ha a lakásban semmi sincs elől. A férfiak szerint akkor, ha minden kéznél van. Ezt a két fölfogást lehetetlen összehámozni. Hogyne volna hát a sok válás!

★

A puritán szemlélet elriaszt az élettől. Az élet viszont elriaszt a puritán szemlélettől.

★

Mit parancsol a kedves vevő? Rózsaszín kombinét? Rózsaszín kombiné csak világoskékben van.

★

Megkérdezték az újonnan megválasztott akadémikust, hogy mi van abban a csomagban, amit beadott a ruhá-tárba. — A tehetségem! — hangzott a válasz. — És miért hagyta ott? — Mert ahová megyek, ott anélkül sokkal jobban érvényesülök.

★

Voltaire-t azzal intézik el a szakmabeliek, hogy nem volt egyetlen eredeti gondolata sem. Igaz. Az is igaz viszont, hogy ritkán állított olyan bolondságokat, amelyek-től az eredeti filozófusok művei csak úgy hemzsegnék.

Ó, miért is kell felnőnie? Az ég szerelmére, miért?

A vak, titkos pániknak e rohamaitól eltekintve, a hétköznapi, ésszerű nyugtalanság időszakait is végigszenvedte. Tíz és fél éves most. Miféle jövő vár rá, micsoda pálya? (Édesanyjuk, elvi okokból, már egészen kiskorukban beléjük plántálta a gondolatot, fiukba, lányokba egyaránt, hogy majd maguknak kell megkeresniük a kenyérüket.) Emily, mondom, tíz és fél éves volt, de olyan rég régmúltnak látszott az az idő, amikor a szkünerre került, hogy azt gondolta, valószínűleg még idősebb. Nos, az élet itt csupa érdekesség, de, tette fel magában a kérdést, vajon jó iskola-e? Mire teszi őt alkalmassá? Nyilván nem tanítja meg semmire, csak arra, hogy belőle is valami kalózfajta legyen (hogy milyen fajta kalóz, magában is fogas kérdés, hiszen — lány.) De ahogyan telt-múlt az idő, egyre világosabban érezte: minden másfajta élet lehetetlen a számára — sőt, mindannyiuk számára.

Eltűnt, fájdalom, az utolsó foszlánya is annak a remény-ségnek, hogy ő — Isten. Ez a különleges, felsőbbrendű pálya végleg bezárult előtte. Az a meg-

RICHARD HUGHES Szélvihar Jamaikában

győződés viszont, hogy ő a leggonoszabb emberi lény, aki a világra született, egyre huza-mosabban gyötörte, s csak nem akart szertefoszlan. Valami iszonyatos hatalom határozott így, hasztalan is küzd ellene. Hát nem követte el máris a bűnök legszörnyűbbikét, nem, nem a gyilkosságot, hanem a Szentlélek elleni titokzatos bűnt, amely mellett eltörpül még a gyilkosság is... hát nem követ-te el, egyszer, valamikor, akaratlanul is? Bizony, nagyon könnyen megeshetett, hogy el-követte, hiszen azt sem tudja, micsoda. Ha pedig elkövette, nem csoda, hogy nem részesülhet az Ég könyörületében!

A szegény kis kitalált te-remtmény tehát borzongva és verejtékezve feküdt a takarója alatt, szelid szemét pedig annak a törpének a füllére szegezte, akit ő rajzolt.

De a következő pillanatban már ismét boldogan dalolt, és ki-hajolt az ágyból, hogy ceruzával

rajzolja ki azt a barna foltot a padlón. Itt egy vonás, ott egy vonás — és ime, megszólaság ha-sonlit egy vén, bicegő kofaasz-szonyhoz, batyuval a hátán. Még kell mondanom, hogy még Ottót is meghökkentette egy kicsit, ami-kor később bejött és meglátta, mit rajzolt a kislány.

Amikor aztán megint csendben feküdt Emily, és mérlegelte a rá-váró élet gyakorlati nehézségeit (figyelmén kívül hagyva ezuttal Istent, meg a lelkét és a többi efféléit), neki bizony nem sietett segítségére Edward boldog opti-mizmusa. Már elég idős volt ah-hoz, hogy lássa: valójában meny-nyire tehetetlen. Hogyan tudna ő, akinek még élete is a körülöt-te levők jóindulatától függ — hogyan tudna ő valaha is ele-gendő éssz és erőt szerezni, hogy harcoljon ellenük és a fajtájuk ellen?

Különös érzés fejlődött ki benne ez idő tájt Jonsen és Ot-tó iránt. Elsősorban: nagyon megszerette őket. Igaz, gyerekek

rendszerint többé-kevésbé bár-Kit megkedvelnek, akivel szoros kapcsolatba kerülnek. Emily ér-zése azonban ennél több — mé-lyebb volt. Sokkal jobban szeret-te a kapitányt és segédisztjét, mint ahogyan például bármikor szerette a szüleit. Jonsen és Ot-to a maguk részéről természetük-től telhetően sok apró jellel meg-mutatták, hogy kedvelik őt — de végre is honnan tudhatja? Az ilyen felnőtt emberek, ugy-érezte Emily, olyan könnyen szin-telnek. Hátha valójában meg-akarják ölni? Oly könnyű elre-jteni a szándékukat! Akkor is ugyanilyen barátságosan viselked-nének. Talán a mag titkolozási hajlama tükröződött mindebben?

Amikor a kapitány léptei hal-latszottak a lépcsőn — nos, ta-lán egy tányér levest hoz neki, de talán azért jön, hogy megölje, egészen váratlanul, anélkül, hogy nyájas arca, akár a végső pillanatban is, figyelmeztető vál-tozást árulna el.

(Folytatjuk)

DÁJÁN KÉT HÓNAP MULVA HATÁROZ

(Folytatás a 3-ik oldalról)

Mose Dáján a Jediot Achronot-nak adott interjújában különbö-ző bel- és külpolitikai problémák-kal kapcsolatos kérdésekre vála-szol. Belpolitikai síkon, arra a kérdésre, hogy milyennek látja a helyzetet öt hónappal a válaszá-sok előtt, ezt válaszolta:

— Olvasok újságot és elfogadom azt a feltételezést, hogy a Munkapárt többséghez jut. Nem abszolút többséghez, azonban ő fog kormányt alakítani, a Likud pedig visszatér az ellenzékbe. A VNP-ben nem várható jelentős változás. Ha a Munkapárt nem jut abszolút többséghez, kényte-len lesz koalíciós partnereket ke-resni. Ugy vélem azonban, hogy még ha el is érné az abszolút többséget, akkor is keresne tár-sakat, csak hogy ebben az eset-ben már nem lenne függő vi-szonyban tőlük.

— Ha nem éri el az abszolút többséget, akkor szükségük lesz partnerekre, akik viszont feltéte-leket támasztanak. A VNP fel-tételei többé-kevésbé ismertek. Pillanatnyilag nem látok új vá-lasztási listát a láthatáron. Ez csak akkor lehetséges, ha új szer-vezkedés történik. Két ilyen lehe-tőségről beszélnek: az egyik a Rafi volna, a másik pedig Ezer. Nem tudom, hogy Ezernek szán-dékában áll-e külön listával in-dulni. Nem beszéltem vele erről az utóbbi időben.

— Az utóbbi időben nem be-szélte Ezerrel?

— Ebben a tárgyban nem volt semmiféle érintkezés közöttünk. Nem kérdeztem és ő nem mon-dott semmit.

— Milyen kilátásai vannak felújított Rafi-listának?

— Nem tudok jóslatokba bo-csátkozni arra vonatkozólag, hogy lesz-e ilyen lista és mi-lyen sulya lesz a választásokon.

— A közönség tudni szeretné, hogy melyek Mose Dáján szándé-kai? Hajlandó lesz-e például a Rafi vezetését vállalni, és mikor kaphatunk erre vonatkozólag vá-laszt?

— Világos, hogy én is meg-szabok magamnak egy határ-időt, melynek leteltével nem le-het tovább a „kerítésen ülni”. Határozni kell, igent vagy ne-met mondani. Ez a határidő már nincs messze. Ha a választások júniusban lesznek, akkor vilá-gos, hogy két hónappal előbb kell végleg határozni, azaz márciusban és áprilisban; és min-den nap közelebb jutunk ehhez a dátumhoz.

— Személyi mérlegeléseim van-nak, melyekről most nem aka-rok beszélni, ezen kívül két más-jellegű mérlegelésem is van, melyeket feltárhatok: az egyik a pártprogram, a másik pedig, kik azok a személyek, akik haj-landók lesznek ugyanazon a lis-tán szerepelni. Nem hiszem, hogy pusztán az a tény, hogy Mose Dáján megjelenik valamely lis-tán, elegendő a sikerhez. Ez nem egy ember ügye. Itt nem elnökválasztásról van szó. A vá-lasztók látni akarják, milyen ve-zető közösségről van szó, hová tartanak, mire hajlandók és mire nem hajlandók.

Igy tehát felteszem a kérdést azoknak, akik felkérnek, hogy csatlakozzam valamely listához: kik a többiek? Mutassátok meg nekem a listát, mi a jellege, sulya ismert vagy ismeretlen szemé-lyekből áll-e? Fontossága van az egységnek, főleg azután, ami a DÁS-sal történt. Fontos, hogy a választók bizzanak abban, hogy a

vezető csoport nem fog széthulla-ni.

Arra a kérdésre, hogy miben nem ért egyet a Munkapárt pro-gramjával, Dáján megjelölt né-hány pontot. Azt mondotta töb-bek között, hogy nem lát kivetnít valót abban, hogy a Munkapárt az ugynevezett jordániai opcióra törekszik, habár a maga részéről nem ért egyet ezzel a megol-dással. „Az én véleményem az, hogy mindenekelett meg kell szüntetni a katonai kormányza-tot. Mondjuk, hogy egy napon létrejön a megállapodás a jor-dániaiakkal és területi felosztá-sra kerül sor. Ez azonban nem lesz holnap. Megkérdézem tehát a Munkapártot: ha holnap uralom-ra jut, fenntartja-e a katonai kor-mánzatot mai formájában, vagy pedig hozzálát az autonómia létrehozásához. En megoldási le-hetőséget javasolok az autonó-mia megoldalu végrehajtására. A Munkapártnak van jobb megol-dása?”

— Ez a téma, amennyire én ismerem a helyzetet, nem szere-pel a Munkapárt választási pro-gramjában. Mindössze annyit mon-danak, hogy „tárgyalni fogunk Jordániával”, azonban nem mond-ják, hogy fenntartják-e a kato-nai kormányzatot vagy sem.

— Nem tetszik nekem a Munka-párt programjában az sem, hogy a békeszerződést részletekben is vérré lehet hajtani, azaz „kis területeteket kis békéért”. Oda-adni Söchemet és más helyeket Jordániának, anélkül, hogy teljes békét adnának helyébe. Ez sze-rintem helytelen felhozás, különö-sen amióta teljes békét értünk el Egvintommal. Ebben az eset-ben ugyanis súlyos helyzetbe állítanánk nemcsak az egyipto-miakat, hanem magunkat is. Az derülne ki, hogy Izráeltől lehet területeteket kanni béke nélkül is. Mondom, ez az elrendezés nem tetszik nekem, de attól tartok, hogy a Munkapárt ezt érti „fá-zisokénti elrendezés” alatt.

A TEL-AVIVI MOZIK MUSORA

- ALLENBY: Kellemes repülés
- BEN JEHUDA: Botcsinálta gyilkos
- CAPON: Az utolsó metro
- CHEN: Vadlibák
- CINEMA 1: Furcsa
- CINEMA 2: A kaktuszvirág
- DUKEL: Erubaker
- DRIVE IN: (1) A fekete szakáll kalandjai; (2) Az arabial Lawrence
- ESZTER: A terrorista-vadász
- GAT: Dicsőség
- GORDON (átalakítva): Nijinszky
- HOD: Kém-játékok
- LIMOR: Szerelmi történet
- MAXIM: A hagymamező
- MOGRABI: Gyilkos öltözet
- ORLI: Ujjak
- PARIS: Az örökösöd
- PEER: Gloria
- SACHAF: Csillagpor
- STUDIO: Az elefántember
- TCHULET: A Blues-fivérek
- TEL-AVIV: Párbaj a heggyekben
- TEL-AVIV MUZEUM: Bízalom

Talpyár
keres állandó munkára
FÉRFIAKAT ÉS NÖKET.
Jó feltételek. Petach Tikva, Kirját Arie, Rech. Hászáná 4 „ALTSULIO”
(az Etz Házajit mellett),
telefon: 908701, 929538,
17-től 19 óráig.

KÜLFÖLDI VALUTA KOMISSZIÓ MENTESEN ÉS KEDVEZMÉNNYEL MIKBÁC NÁJÁD

KÜLÖNLEGES
AKCIÓ
KORLATOZOTT
IDŐTARTAMRA

Egybekapcsolt befektetés külföldi devizában, amely az árfolyamok változásához van kötve.

Most az ideje, hogy Mikbác nájádba fektesse a pénzét, mert a Mikbác nájádban nem kell fizetnie komissziót, amikor izraeli pénzt valutára vált. Sőt, még 1/4%-os kedvezményhez is jut a vásárlási kurzusból és teljes mentességet kap, amikor befektetését átvizsi külföldi valutába a Mikbác nájád egységeinek megvásárlására. — Jöjjön még ma a Bank Hapoalim fiókjába és kérjen Mikbác nájád.

GYARAPODJÉK VELÜNK

Bank Hapoalim^B_M

דרוש שיתוף פעולה

פרטים מועטים בלבד הסתגנו החוגים מפנישת ראש הממשלה מר בנין, עם מכולל ההסתדרות, ירוחם משל, אך מעט ידוע על מהלך שיתוף ועל הסכמים שהושגו, אם בכלל, ואולם, גראה, ששייח' חת שני היריבים הפוליטיים התקיימה בי איורה הרבה פחות עוינות, מאשר השיתוף, אותו ניהל מר משל בעבר לא-ירחוק עם שרה-האצור שהתפרסם מאו, דבר זה מר כיה, של, קרובות בין משל להרביץ הד היבטים, אישיים לפחות באותה מידה כמו הספקטים הנובעים מההבדלים בהשקפת העולם של השניים.

קיימות שאלות בסיסיות שלגביהן אין הבהרה בין השקפת הממשלה והאופוזיציה, אחת משאלות אלו היא בעיית האבטלה, שהייתה נרמא בעדו לשיחת ראש הממשלה עם מכולל ההסתדרות, רק בתוך דוגמה נכונה, שלמשל, ענין הטנקים הגר, בניים המועדים לסעודה שייך לאהא קטגוריה של הסכמה לאומית רחבת.

בתקופת המעבר, הנוכחית, כאשר ממ' שלת הליכוד כבר, "התקפחה" מבחינה מע' שית, אם כי להלכה היא ממויכה למשל, חשוב מאד, שהיריבים הפוליטיים ישתדלו להשגין את הרבותיהם באדמה ילבעצ ב" כוחות משהופים, ללא בעיות, את העברית השלטון ההדרגתי, שסביבותה עולה מים ליים.

SZUKESGES AZ EGYUTT-MUKODES

Csak kevés konkrét részlet szivárgott ki Menáchem Begin miniszterelnök és Jeruchám Mesel, a Hiszladrut főtitkára közötti találkozó anyagáról, illetve az annak során elért megállapodásról. Ugy tünik azonban, hogy a két politikai ellenfél közötti megbeszélés ezúttal kevésbé ellenséges légkörben folyt le, mint például Mesel találkozója az időközben lemondott pénzügyminiszterrel. Ez arra vall, hogy a multbeli összeesapásoknak legalább ugyanolyan mértékben voltak személyi vetü lefei, mint világnézeti aspektusa.

Vannak kérdések, amelyekben nincsenek ellentétek a kormány és az ellenzék között. Ezek egyike a munaknélküliség problémája, amely Begin és Mesel tárgyalásának anyagát képezte. Csak példaképpen említjük meg, hogy ugyanebbe a kategóriába tartozik a Szaudiának szánt német tankok ügye, amelyben a Munkapárt és a Likud felfogása tökéletesen azonos.

A jelenlegi „átmeneti időszakban”, amikor a Likud-kormány gyakorlatilag már megadta magát, de formálisan még hatalmon van, igen fontos, hogy a politikai ellenfelek a hüvelybe dugják a kardot, és közös erőfeszítéssel igyekezzenek simán, gördülékenyen végrehajtani a resim-változást, amelynek valószínűsége minden nap elmúltával egyre nagyobb.

Peresz tiltakozott Schmidtnél a szauidiai fegyverszállítás ügyében

A NEMET KANCELLÁR: „HA RIAD KAP — IZRAEL IS KAP”

Helmut Schmidt nyugatnémet kancellár a héten, ha formálisan nem is, de gyakorlatilag aktív miniszterelnökhöz illő fogadtatásban részesítette Simon Pereszt, a Munkapárt elnökét — ugyanúgy, mint néhány nappal korábban a francia államelnök, majd az angol miniszterelnök.

Az egy órára tervezett Peresz — Schmidt találkozó két és fél órára húzódott ki, s ennek során a német kancellár ígéretet tett izraeli vendégének, hogy amennyiben a bonni kormány és a Bundestag jóváhagyja fegyver, illetve katonai felszerelés szállítását Szaudiának, úgy Izrael is kap ilyen felszerelést.

Az izraeli ellenzék vezetője elmagyarázta vendéglátójának, hogy Izrael népe, politikai hovatartozásra való tekintet nélkül, igen súlyosan itéli meg azt a lehetőséget, hogy adott pillanatban német tankok ostromolják a zsidó állam fővárosát. Helmut Schmidt válaszában elmagyarázta, hogy még sok időre lesz szükség, amíg a nyugatnémet kormány elhatározza a fegyverszállítást Szaudiának, és ha erre sor kerül, a határozatot a Bundestagnak is jóvá kell hagyania, nem beszélve arról, hogy a parlamentnek módosítania kell a törvényt, amely tiltja fegyver szállítást olyan körzetekben, ahol feszültség uralkodik. Ha sor kerül ilyen módosításra, akkor annak sem lesz semmi akadálya, hogy Izrael fegyvert kapjon Németországtól.

Peresz találkozott Brandt volt kancellárral is, aki jelenleg a Szocialista Internacionálé elnöke. Később a nyugatnémet szocialista párt vezetői adtak vascsorát tiszteletére. Közöttük volt Hans-Jürgen Wischniewsky is, aki a fegyverszállítással kapcsolatos tárgyalásokat folytatja Szaudiával. Peresz az újságírók előtt kijelentette, hogy vissza-

ügylet Szaudiával, fellenditene a német nemzetgazdaságot, amely az utóbbi időben a pangás jeleit mutatja.

Hasonló érveket hangoztatott Schmidt kancellár is. A vele folytatott beszélgetés során alapos tárgyalás folyt Németország, valamint az Európai Közöspiac politikai vonalvezetéséről a Közelkelettel kapcsolatban. Peresz hangoztatta, hogy az ugynevezett „velencei deklaráció” Izrael és Európa együttműködésének kerékkötőjét képezi.

Igen érdekes volt Peresz és Wischniewsky találkozója, annál is inkább, mert az utóbbit a szocialisták fő-szakértőjének tartják az arabokkal kapcsolatos kérdésekben. Wischniewsky váltig állította, hogy „elengedhetetlenül szükséges” a fegyverügylet megkötése Szaudiával, mert máskülönben veszély fenyegeti a szauidiai rezsimet, Európa és az egész nyugati világot. Hozzáfűzte, hogy amennyiben Németország nemleges választ ad Szaudiának, úgy ez az ország minden különösebb nehézség nélkül megkaphatja ugyanazt a fegyvert az Egyesült Államoktól. Ugyanakkor azonban elismerte, hogy a német-szauidiai fegyverügylet jóváhagyása esetén gondoskodni kell olyan törvényt módosításról, amely lehetővé teszi, hogy Izrael is fegyvert kapjon Nyugat-Németországtól.

Willy Brandt azt mondta Peresznek többek között, hogy megérti Izrael fenntartásait a PFSz-szel szemben. Brandt helyesli a Szaudiába irányuló fegyverszállítást, azzal az indoklással, hogy módot kell adni ennek az országnak, hogy megvédelmezze magát az esetleges szovjet agressziótól és belső ellenségeitől. Hangsúlyozta, hogy Szaudia stabilitása és integritása nemcsak a Közelkelet, de Európa szempontjából is fontos, annál is inkább, mert az európai államoknak továbbra is nagy szükségük van a szauidiai köolajra.

Willy Brandt azt is hangsúlyozta, hogy nagyobb fegyver-

Peresz találkozott Brandt volt kancellárral is, aki jelenleg a Szocialista Internacionálé elnöke. Később a nyugatnémet szocialista párt vezetői adtak vascsorát tiszteletére. Közöttük volt Hans-Jürgen Wischniewsky is, aki a fegyverszállítással kapcsolatos tárgyalásokat folytatja Szaudiával. Peresz az újságírók előtt kijelentette, hogy vissza-

IZRAELBEN EDDIG 800 EMBER IGENYELT JEGYET

ÓRIÁSI ÉRDEKLŐDÉS ELŐZI MEG A KÉT MÁKKÁBI T.A. — CSZKA MÉRKŐZÉST

A Brüsszel egyik külvárosában, Anderlechtben lévő kosárlabda esarnokban ma és holnap este két mérkőzést játszanak, Izrael és a Szovjetunió bajnokai, a Mákkábi T.A. és a CSZKA csapatai.

A két mérkőzést, amelynek jelentősége nemcsak sport-, de politikai szempontból is nagy, óriási érdeklődés kíséri és Izraelből eddig 800 jegymegkeresés érkezett. Ez azt jelenti, hogy 800 izraeli lakos külön erre a célra Belgium-

és nyugodt hangulatban utazik Belgiumba. A Mákkábi győzelmi esélyeit jóknak tartja. Hasonló szellemben nyilatkozott a Mákkábi egy másik veterán játékosa, Sábátj Ben-Bászát is. Ezzel szemben kollégája, Chajim Starkman óva intett a tulzott optimizmustól. A Brüsszelbe utazók között van Tuvia Cáfir, az ismert előadó és utánzóiművész is.

Az izraeli tévé teljes egészében közvetíti mindkét mérkőzést, ma, szerdán és holnap, csütörtökön este 8.30 órai kezdettel.

A legtöbb izraeli héber lap külön tudósítót küld erre a két mérkőzésre. A Dávár című lapot a két mérkőzésen sportriporteri minőségben Joszi Szárid Kneszet-képviselő tudósítja.

A Mákkábi Tel Aviv csapata hétfőn este Haifán, liga-mérkőzés keretében 100:89 arányban legyőzte az ottani Hápóét. A Mákkábi legjobb játékosa ezen a mérkőzésen Boatwright volt, aki 30 pontot ért el. Berkovics 27 ponttal gazdagította csapata mérlegét. Silver és Williams 18-18 ponttal érték be.

A NAGYVILÁGBÓL

KESERU MOSOLY

Varsóban mesélik a következő anekdotát: egy polgár belép egy mézárszékbe és két kiló disznókarajt kér.
— Sajnos nincs — válaszolja az eladó —, elvitték az oroszok.
Fél óra mulva az állítólagos vásárló visszatér a politikai rendőrség egyik hekusával, aki ráírvall az eladóra:
— Szóval nincs hus, mert elvitték az oroszok?
— Az elárúsító talpraesetten válaszol:
— Miért, talán nem emlékszik meg?

MEGLEPŐ TAPASZTALATOK

BONN. — Helmut Schmidt nyugatnémet kancellár beszámolt a minisztertanácsban marokkói hivatalos utjáról és mellékesen elmondta, hogy a Hasszán király udvarában tapasztalt szokások rendkívül hatottak rá. Magasrangú katonatisztek kezét csókolnak a királynak, a miniszterek először szobáznak. Egon Franke, a két Németország közötti kapcsolatokért felelős miniszter megjegyezte: „Remélem, Helmut, nem ütött szeget a fejedbe a marokkói udvari rendszer.”

A TERJESZKEDÉS KOCKAZATAI

KABUL. — A szovjet hadsereg vezetősége egy számúra teljesen új probléma elé került: az Afganisztánban állomásozó katonák jelentős része kábítószer-élvezővé vált. Afganisztánban ugyanis a fekete piacon könnyen és olcsón lehet szert tenni kábítószerre. Az orosz megszállás óta a kábítószer csempészek megkésztették erőfeszítéseiket annál is inkább, mert a szabadságra menő katonák a Szovjetunióba is visznek kábítószerkeket.

A „GARANCIÁK” ÉRTEKE

BAGDAD. — Az Iráknak szállított atomreaktorral kapcsolatban Franciaország többszörösen hangoztatta, hogy minden intézkedés megtörtént az irákiak ellenőrzésére: a berendezést nem használhatják atombomba gyártására. Most Irák hivatalosan közölte a Nemzetközi Atomenergia Bizottsággal: a februárban esedékes ellenőrzést nem engedélyezi. A Bécsben székülő intézményhez küldött átiratában a bagdadi kormány kétséget kizáróan kijelentette, hogy a franciák által szállított Isis típusu atomreaktor ellenőrzése „nem időszerű”. Ezért az ellenőrök nem kapnak beutazási engedélyt Irákba. Az intézménynek be kell érnie azzal az iráki nyilatkozattal, amely szerint Párizsból vásárolt 12 kilogramm dusított urániumot „az előírás szerint őrzik”. A szakértők szerint ez a mennyiség bőségesen elegendő atomfegyverek előállítására. Irák annakidején aláírta az atomfegyverek terjedését tiltó nemzetközi egyezményt és ennek megfelelően alá kellene vetnie magát az ellenőrző bizottság követeléseinek. Fhelvert Szádám Huszein iráki elnök a napokban bejelentette, hogy eltökélt szándéka atombombát gyártani.

REMÉNYTELEN VÉPCSENVEITÁS

MOSZKVA. — A Szovjetunióban első ízben vallják be hivatalosan is, hogy a muzulmánok száporodási aránya miatt idővel az oroszok kisebbségbe kerülnek a Szovjetunióban. A tények a nagy szovjet enciklopédia egyik lapjának alsó részén elrejtve jelentek meg és az 1979-es népszámlálási adatokat tartalmazzák. Eszerint az orosz lakosság az utóbbi husz esztendőben 120 százalékkal növekedett, de az Üzbékisztánban és Tadzsikisztánban lakó mohamedánok népszaporulati aránya 207 százalékal, a turkméneké 202, a kirgizeké 197. Ma már 41 millió szovjet állampolgár muzulmán, az összlakosság 15,6 százaléka. Az oroszok részaránya 54,6 százalékról 51,8 százalékra csökkent.

losan is, hogy a muzulmánok száporodási aránya miatt idővel az oroszok kisebbségbe kerülnek a Szovjetunióban. A tények a nagy szovjet enciklopédia egyik lapjának alsó részén elrejtve jelentek meg és az 1979-es népszámlálási adatokat tartalmazzák. Eszerint az orosz lakosság az utóbbi husz esztendőben 120 százalékkal növekedett, de az Üzbékisztánban és Tadzsikisztánban lakó mohamedánok népszaporulati aránya 207 százalékal, a turkméneké 202, a kirgizeké 197. Ma már 41 millió szovjet állampolgár muzulmán, az összlakosság 15,6 százaléka. Az oroszok részaránya 54,6 százalékról 51,8 százalékra csökkent.

KULISSZA-TITKOK

WASHINGTON. — Az A.B.C. amerikai tárgyalások történetéből. Kiderül egyesek között, hogy 1979 végén kis híján szabadon bocsátottak három tuszt, egy Párizsban élő argentin üzletembert és egy francia ügyvéd közbenjárására, akik Sadegh Gotbadeh korabeli külügyminiszterrel tárgyaltak titokban. Az ügylet az utolsó pillanatban hiúsult meg, mert egy Teheránba látogató francia parlamenti küldöttség idő előtt nyilvánosságra hozta a hirt, s ez kiváltotta a „muzulmán diákok” dühét, valamint Cho meini visszautasító döntését. A legnagyobb feltűnést azonban az a bejelentés keltezte, hogy az Egyesült Államok el akarta téríteni a repülőgépet, amely 1979, március végén Panamából Egyiptomba szállította az iráni sahot, s a bukott császárt ki akarta csempélni a tuszokkal. Ez az akció dugába dőlt, csupán azért, mert nem tudták idejében telefonon elérni Báni Szadrt. Az amerikai televíziós társaság élesen bírálta Kurt Waldheimet, aki 1980 januárjában utazott Teheránba a tuszok ügyében. Azzal vádolja az UNO főtitkárát, hogy pánikba esett a lakosság ellenséges magatartásának láttán és ijedtében olyan javaslatokat tett, amelyeket visszatértek nem mert bevallani Carter elnöknek.

MEGPRÓBÁLJA

MOSZKVA. — Az ugynevezett „leningrádi per” három, még börtönben levő elítélteinek francia ügyvédje a per újrafelvetelét kéri. 1970-ben öt alijjazni kívánó orosz zsidó sikertelenül próbált eltéríteni egy repülőgépet. A per két vádlottját Eduard Kuznvecovot és Mark Dimsitzet halálra ítélték, később azonban kicsérlették őket az Egyesült Államokban fogvatartott szovjet kémekkel. A három másik vádlott, akiket haza áruulásért ítélték el (nem repülőgép eltérítésért, mert nem volt erre vonatkozó törvények) 14-től 15 évig terjedő börtönbüntetést kapott, amelynek javarésztét „szigorított munkatáborban” kell eltölteniük. A francia ügyvéd arra hivatkozik, hogy a per idején a Szovjetunióban nem volt törvény a repülőgép eltérítés büntetésére és az 1973-ban életbe léptetett paragrafus maximálisan tíz évi börtönbüntetést ír elő. Eszerint az elítéltek már leöltötték a törvény szerinti büntetést.

HOLNAP

A MIFÁL HÁPÁJISZBAN

500.000
(5 מיליון ל"י)

500.000 SEKEL
(5 millió font)
a főnyeremény a Mifál Hápájisz sorsolásán

UJ KELET FÜGGETLEN NAPILAP

67770 Tel Aviv, Hárákevet 52
Tel. 330011

Főszerkesztő:
S. HIMMELFARB

A szerkesztőség nem felel a hirdetések tartalmáért. — Kéziratokat nem őrzünk meg és nem adunk vissza.

DRÁGA IMÁDOTT APÁNK.

UNGÁR SÁNDOR

Szeged — Kibuc Jechiam

ITTHAGYOTT BENNÜNKET

A GYÁSZOLÓ CSALAD ÉS KIBUC JECHIAM